Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Flemming Chr. Nielsen

ALT BLEV GODT BETALT

Auktionen over
Søren Kierkegaards indbo

HOLKENFELDT 3

Fortegnelse

over

endeel gode Meubler og Effecter,

tilhørende afdøde Bogholder **Kirketerps**, Dr. phil. **Søren Kirkegaards**, Major **Soells** og flere Boer,

bestaaende af:

Et Guld-Cylinderuhr med dito Kjæde og Nogle, et Par Sølv-Lysestager, Sølv-Spise- og Theeskeer, pletterede Stager og Kaffekander, et ottedages Taffeluhr, fremdeles: Porcellain, Glas, Kjøkkentøi af Kobber, Messing, Jern og Træ, Meubler, saasom: Mahogni- og andre Sophaer, Borde, Stole, Piedestaler, en Mahogni Skrivepult og et dito Bogskab, Mahogni Speile med Consoller, Læne- og Gyngestole, Astral- og andre Lamper, Vordugs- og andre Gulvtæpper, Gardiner, Krølhaars Madratser, Sengeklæder m. m., hvilke Effecter bortsælges paa **Østergade Nr. 63 Onsdagen den 2den April og følgende Dag**, Kl. 9 Formiddag og Kl. 5 Eftermiddag præcise, mod Betaling til Overrets-Procurator **Maag**, i Klædeboderne **Nr. 101**, 1ste Sal, hvor denne Fortegnelse erholdes.

Flemming Chr. Nielsen

ALT BLEV GODT BETALT

Auktionen over Søren Kierkegaards indbo

Flemming Chr. Nielsen

ALT BLEV GODT BETALT

Auktionen over
Søren Kierkegaards
indbo

3

HOLKENFELDT

– Han efterlader sig kun sine Bøger og et tarveligt Indbo.

Hans Brøchner i et brev til
Christian K. F. Molbech

Copyright © Flemming Chr. Nielsen, 2000
Dtp og omslag Torben E. Mortensen
Trykt hos Nørhavn A/S, Viborg
Bogbinderarbejdet udført af
Chr. Hendriksen & Søn A/S, Skive
Første oplag udsendt 2000
ISBN 87-90368-96-7

Indhold

I
Kommission i arbejde 7

II
En del gode møbler og effekter 15

III
Uden for nummer 51

Noter 59

I. Kommission i arbejde

Tre dage efter Søren Kierkegaards død søndag den 11. november 1855 indfandt skiftekommissionen sig i hans lejlighed for bl. a. at udfærdige en liste over afdødes bohave. Og denne kommission, der ellers måtte have vænnet sig til lidt af hvert, blev mødt af et overraskende syn:

„En Mængde Papir, meest Manuskripter, der forefandtes paa forskjellige Steder".

Papirmængderne blev dog hastigt „nedlagte i en Pult, som forsynedes med Rettens Segl, saavelsom i en Piedestal og et Skab".

Dernæst kunne kommissionen gå i gang med „at foretage Skifte efter Dr. philos. Søren Aabye Kierkegaard, som d. 11 ds er død på Fred. Hospital, hvor han var indlagt for Betaling".

Som repræsentant for familien var Kierkegaards nevø, „practiserende Læge" Henrik Lund til stede i lejligheden. Søndagen efter skulle han vække skandale med sin tale ved Kierkegaards begravelse, men denne onsdag forklarede han tilsyneladende stilfærdigt og roligt, „at den Afdøde var ugift og ikke Interessent i nogen Ligkasse, hvornæst han anviste Boets Effecter".[1)]

Næsten halvandet århundrede senere kan det se ud som latterligt pedanteri at følge i hælene på kancellisekretær og fuldmægtig i den københavnske skiftekommission F. C. Nørregaard for at gen-registrere Søren Kierkegaards indbo. På den måde at koncentrere sig om et privatliv og dets efterladenskaber er jo at falde i biografiskrivningens klassiske fælde. Noget i retning af ekspertise i Elvis Presleys udvalg af slips og i bedste fald et kedsommeligt bogholderarbejde, der ikke inviterer på spænding og udfordring. Snarere på ekkoet af ens egne skridt i stilfærdige arkiver,

hvor eneste adspredelse kan være en stabel papirer, der vælter på gulvet.

Eller som her: en sejlivet myte, der punkteres, nemlig den, som er sat i verden af Kierkegaards sekretær Israel Levin og går ud på, at „efter K.s Død fandtes Alt i hans Værelse ordnet som om han skulde reise bort, tage paa Landet".[2)]

Det var, som det fremgår af skiftekommissionens optegnelser, ikke Kierkegaard selv, men kommissionen, der ryddede op i diverse papirer og manuskripter og anbragte dem i skrivepult, piedestal og skab. Henrik Lunds senere fortegnelse over, hvordan Kierkegaard havde ordnet sine papirer, skal derfor vurderes med skiftekommissionen som upåagtet joker.

Når jeg gik i gang med en ny-registrering af indboet, skyldes det primært et uanseligt, men drilagtigt stålstik i Søren Kierkegaard Samlingen på Københavns Bymuseum. Billedet forestiller en amerikansk emigrantfamilie, der har slået lejr i en urskov. Det er et motiv, som ikke har nogen indlysende forbindelse til Kierkegaard, for hvad skulle han med en illustration, der ligner indledningen til en indianerroman?

Billedet er indsat i en smuk Damborg-ramme, altså en ramme udført hos hofforgylder Peder Christian Damborg. Men stålstikket selv er gråt og anonymt, og bag på rammen ses kun en gammel oplysning, der i korthed meddeler, at billedet har tilhørt filosoffen. I et forsøg på at opklare Kierkegaards interesse for billedet har Københavns Bymuseum velvilligt undersøgt, om der skulle findes en supplerende påskrift på billedets bagside.

Men nej! Heller ikke dér nogen uddybende kommentar.

Heldigvis kunne den amerikanske kunsthistoriker Fred B. Adelson, Rowan University, New Jersey redegøre for billedets oprindelse. Han har specialiseret sig i en bestemt type gamle julebøger, og han kendte det mystiske stålstik og vidste, hvor det havde været trykt.

På baggrund af hans oplysninger er billedet mere detaljeret beskrevet i min bog om Niels Andreas Kierkegaard.[3)] Det stammer fra den amerikanske jule- og nytårsbog The Token, årgang

1829. Søren Kierkegaards storebror Niels Andreas, der i 1832 emigrerede til USA og året efter døde i Paterson, New Jersey, har sikkert revet billedet ud af bogen og sendt det hjem til sin familie i København som en synlig hilsen fra Amerika. Søren har så gemt det til erindring om sin afdøde bror.

Efter den ekskursion ind i et stykke overset kulturhistorie og opdagelsen af, at man stadig kan være heldig at erhverve The Token, 1829 i amerikanske antikvariater, blev jeg optaget af, hvad Kierkegaard i øvrigt har haft omkring sig i sine skiftende lejligheder. Først og fremmest bøger naturligvis, men også knap så informerende stykker indbo, hvoraf det meste i lighed med bøgerne blev solgt på auktion fem måneder efter hans død.

Som supplerende forsvar for nysgerrigheden skal tilføjes, at denne afkrog ikke bare røber brudstykker om datidens boligindretning med særligt henblik på teologiske ungkarle, men at de bortauktionerede æbleskivepander, morgensko og kasseroller foruden en gevaldigt antal stole og borde også kaster et jævnt hverdagslys ind over Kierkegaards forfatterskab, abstraktionen og teoretiseringen – og for nutidige læsere, der udmærket ved, at bag Guldalderens kønne facade levede menigmand i den dybeste armod, gør auktionen det konkret og nærværende, at selv de mest sølle stykker indbo kunne sælges og blive til nytte for andre.

Ingen har antydet, at Kierkegaards skiftende lejligheder skulle være udpræget hyggelige. Georg Brandes skriver ganske vist, at nede fra gaden anede man „en Række smukt møblerede, alle opvarmede Værelser", men Brandes var kun en 13-års knægt, da Kierkegaard døde, og hans indtryk kan nemt være baseret på senere beundring for „den sære Tænker". Den noget ældre Johannes C. Barth aflagde en kort visit hos Kierkegaard og huskede en snes år efter, „at vi gik igjennem nogle høist uhyggelige Værelser og kom ind i et, hvor der ganske rigtig stod – en Secretair!" – den sekretær, som i Barths fantasi forvandlede sig til det utrolige møbel, i hvis hemmelige skuffe Victor Eremita havde fundet manuskriptet til Enten-Eller.[4)]

I øvrigt foretrak Kierkegaard at træffe sine venner og samtalefæller ude i byen, og han har ikke mange bemærkninger om sit hjem, men vedgår, at „naar man lever saaledes ene som jeg, saa er man desto mere anviist sit Hjem, dog der at have det godt". Han erkender også, at „mishandlet paa mange Maader af Pøbelagtighed og Nysgjerrighed har mit Hjem været mig en Trøst, det at have et behageligt Hjem min største jordiske Opmuntring".[5]

Kierkegaards sidste adresse var hos enkefru Borries i Klædeboderne 5-6, det nuværende Skindergade 38/Dyrkøb 5. Da han en dag i 1852 kom og så på lejligheden, „talte han paa en saa vindende Maade, havde saa mærkelige Øjne og en Stemme, der mindede hende om hendes afdøde Ven Rosenvinges, saa at han, ikke alene, fik Værelserne, men Løfte om, at hun ville skaffe ham Opvartning". Han levede stilfærdigt, men da angrebet på Statskirken begyndte, og der „nu, ud fra denne fredede Stilhed, kom Bomber, som rammede, hvad der var hende helligst, saa forfærdedes Fru B. over den eksploderende Kraft, hun husede hos sig". Hendes forargelse svandt dog efterhånden for medfølelsen, og da hun sidste gang så Kierkegaard, stod han i gangdøren „oprejst, men støttet til en Anden, og tog Hatten af for hende med et Blik, ligesaa dejligt, som det, der før havde vundet hende".[6]

Omtrent upåagtede ligger de kierkegaardske skiftedokumenter på Landsarkivet for Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm.[7] Her findes også auktionsprotokollen med det tilhørende katalog over Søren Kierkegaards indbo.[8] Og her opbevares den tilsvarende bogauktionsprotokol sammen med et eksemplar af kataloget over hans bibliotek, der i modsætning til indbokataloget for længst er genudgivet og kommenteret – endda i to versioner.[9]

Det var aldeles ikke Kierkegaards ønske, at hans indbo og bøger skulle ende på auktion. I sit testamente fra omkring 1849 skriver han, at det „er naturligviis min Villie, at min fordums Forlovede, Frue Regine Schlegel, arver ubetinget al den Smule, jeg kan efterlade mig. Vil hun ikke selv modtage det, bydes det

hende paa det Vilkaar, om hun ikke vilde disponere over det for at uddele det til Fattige. Det jeg ønsker at udtrykke er, at for mig var og er en Forlovelse lige saa forpligtende som et Ægteskab, og at derfor mit Efterladenskab tilfalder hende aldeles som havde jeg været viet til hende".[10]

Men Regine Schlegel ville efter nøjere overvejelse kun modtage „nogle Breve og enkelte i den Afdødes Bo forefundne Smaating, som hun antager tidligere at have været i hendes Besiddelse". Og hun bad familien disponere, „ganske som om den omhandlede Villieserklæring ikke existerede".[11]

I det følgende afsnit om „En del gode møbler og effekter" er auktionskatalogets ca. 300 numre med efterladt indbo gengivet med en række uddybende oplysninger. Hvor der er meddelt en vurderingspris, er den hentet fra skiftekommissionens bo-fortegnelse, som er en aparte blanding af subtil præcision, skødesløs registrering og ejendommelige udeladelser. Fuldmægtig Nørregaard med kopist Wraae, betjent Kigstad og Henrik Lund som medhjælpere har for eksempel omhyggeligt optalt 26 håndklæder, men de har ikke orket at sætte antal på porcelæn og glas, der blot rubriceres som „noget Porcellain, Steen og Glas", og med andre dele af indboet har de ageret blindebuk.

Sammenlignet med bo-fortegnelsen er auktionskataloget et bogholderimæssigt dydsmønster. Katalogets håndskrevne småændringer og tilføjelser er derfor refereret uden alarmerende noter. Indlysende trykfejl er rettet, men forskellige stavemåder for samme ord er bibeholdt. Betegnelser for enkelte genstande er forklaret, især hvis betydningen ikke umiddelbart fremgår af Ordbog over det Danske Sprog.

Under katalogteksten er angivet højeste bud i rigsdaler, mark og skilling (1 rigsdaler er 6 mark à 16 skilling) samt køberens navn. Højeste bud er noteret i auktionsprotokollen, og medmindre der er betalt kontant, gælder det samme for købernavnet.

Ofte fortæller de kortfattede navne så godt som intet, men af protokoltekster og københavnske vejvisere er sammenstykket, at der øjensynligt i auktionslokalet Østergade 63 var flere mar-

skandisere end souvenirjægere. I tvivlstilfælde er kun protokollens sparsomme meddelelser anført.

Numre med a, b, c osv. optræder ikke i kataloget, kun i protokollen, og formentlig drejer de sig om indbo, der i første omgang blev overset eller undervejs er dukket frem af skabe, pulte, dåser, kasser, æsker...

Efter katalog- og protokoltekst plus den eventuelle vurdering i bo-fortegnelsens puslespil følger oplysninger om de numre, der på et tidspunkt har været omtalt af Kierkegaard eller andre – og hvor det er rimelig sandsynligt, at en omtale drejer sig om det pågældende auktionsnummer. Fristende, men hasarderede gæt er undgået, og en grænse for komisk nysgerrighed er sat ved lomme- og halstørklæder, som Søren Kierkegaard forærede Regine Olsen, og som hun kan have returneret sammen med forlovelsesringen m. m.

Auktionen indbragte 1004 rdl., 2 mark og 15 sk. Herfra skal trækkes et salær på 4 pct., udgifter til en plakat, løn til medhjælpere (et auktionsbud fik 3 mark og 6 sk. om dagen), ¼ pct. i „Fattigespenge", omkostninger ved at trykke kataloget m. m.

Efter det regnestykke, der kan rekonstrueres ud fra protokollen, når man frem til en samlet nettoindtægt på meget tæt ved 950 rdl. Til sammenligning indbragte den efterfølgende auktion over Kierkegaards bibliotek et nettobeløb på ca. 1.630 rdl. (Appendix I og II medregnet).

Det er vanskeligt at oversætte tallene til nutidsværdi, men man kan sammenligne med, at en arbejdsmand dengang tjente et par hundrede rigsdaler om året, og at en professor på slutløn fik 2600 årlige rigsdaler.

Hvad der blev til arvingerne var altså en ældre professors årsløn – med fradrag af mindre omkostninger til skiftebehandling, efterladte småregninger og minimal arveafgift. De arveberettigede var Peter Christian Kierkegaard samt sønner og døtre af hans svogre, kontorchef i Nationalbanken Henrik Ferdinand Lund og grosserer Johan Christian Lund. Bortset fra lidt tilgodehavende hos C. A. Reitzels forlag var der intet tilbage af den be-

rømte kierkegaardske formue, og de honorarer, der efterhånden indløb for nyudgaver af bøgerne, forærede Peter Christian Kierkegaard hen imod slutningen af sit liv til velgørenhed, mere og mere plaget af dystre tanker, herunder den besættelse, at han havde forholdt de andre arvinger deres part af honoraret.

Hvis man skal bedømme indboets forventede værdi ud fra et brev, Johan Christian Lund et par dage efter auktionen skrev til Peter Christian Kierkegaard, så gik tingene alligevel for mere, end familien havde regnet med. „Iøvrigt blev nok alt betalt godt", skriver grosserer Lund, „Udbyttet blev nok mellem 7-800 Rdl. for Løsøret".[12]

Og altså ved den endelige opgørelse en del mere.

Skiftekommissionen havde opgjort indboet (bortset fra bøgerne) til 442 rdl., og set udefra har det kierkegaardske inventar bestemt ikke virket imponerende. Enkelte gode sager. Resten skrammel og tilfældigheder. Eller som filosoffen Hans Brøchner udtrykker det i et brev til Christian K. F. Molbech: „Han efterlader sig kun sine Bøger og et tarveligt Indbo".[13]

Til auktionskataloget er under overskriften „Uden for nummer" føjet en fortegnelse over, hvad der ifølge familie-traditioner og andet har hørt til filosoffens jordiske gods. I mange tilfælde er dokumentationen imidlertid så spinkel eller ikke-eksisterende, at selv det berømte mahognipiedestalskab på Københavns Bymuseum måske aldrig har været Kierkegaards. Skabet kan være det sagesløse offer for en myte, for når familie-traditioner testes, viser deres fodfæste sig ofte usikkert.

Men hinsides al tvivl ejede Kierkegaard ved sin død bl. a. cirka 30 flasker vin, som blev overdraget hans eneste efterlevende bror, Peter Christian Kierkegaard.

Og forhåbentlig har P. C. Kierkegaard nydt sine flasker, enten som sognepræst i Pedersborg og Kindertofte ved Sorø eller som senere biskop i Aalborg.

Det er ikke forsøgt eftersporet, hvad der blev af den del af filosoffens garderobe, som undgik auktionen. Peter Christian Kier-

kegaard fik den tilbudt, men af den ufuldstændigt bevarede familie-korrespondance fremgår, at han (vistnok!) sagde nej tak. Og at lede efter garderobe-numre i Peter Christian Kierkegaards journaler ville være en ekstra grinagtig affære, eftersom de aldrig udgivne journaler rummer et væld af anderledes spændende kirkehistoriske informationer.

Man får nøjes med fuldmægtig Nørregaards vurdering af „den Afdødes Linned og Gangklæder" til 80 rdl. og med Henrik Lunds forslag: at „Ydertøi, som Frakker, Kjoler, Beenklæder osv" blev foræret til „hans Karl og Kone og maaskee til Strube".[14]

* ud for et nummer betyder, at det stadig kan identificeres, men materialet er beskedent. Drejede det sig om efterforskning i en kriminalsag, ville man beklage, at der fra gerningsstedet kun med sikkerhed resterer en skrivepult, et stempel til visitkort, lakaftryk af en signet, en pibe eller to – og en forlovelsesring!

Foruden naturligvis det afgørende: Søren Kierkegaards forfatterskab.

I kataloggengivelsen m. m. er anvendt følgende tegn og forkortelser:

[?] = usikker læsning
[...] = udeladt tekst
[ ] = supplerende oplysninger

SKS = Søren Kierkegaard Samlingen på Københavns Bymuseum

KBHA, NkS = Det kongelige Bibliotek, Håndskriftafdelingen, Ny kongelig Samling

II. En del gode møbler og effekter

1 Et Guld Cylinderuhr med dito Kjede og Nøgle
52-0-0 kontant
I bo-fortegnelsen vurderet til 45-0-0.
Det er ukendt, hvor auktionens dyreste nummer blev af!

2 en Ducat
4-1-0 kontant

3 2 Sølv-Mynter
0-4-0 J. Hartvig [købte også nr. 8, 201, 226 og 236]

4 en dito Medaille
7-2-8 kontant

5 6 dito Spiseskeer
33-2-1 Johan Christian Lund [Søren Kierkegaards svoger]
I bo-fortegnelsen er „7 Sølvspiseskeer, 2 do Theeskeer, 1 do Theesie" vurderet til 25-0-0 – se også nr. 6 og 7.

6 en dito dito, 3 dito Theeskeer
6-5-11 kopist Teilmann [købte også nr. 70 og 73]

7 en dito Theesie
2-2-1 marskandiser Wagner [købte også nr. 224]

8 et Par dito Lysestager
30-1-0 J. Hartvig
I bo-fortegnelsen er „1 Par Sølvlysestager" vurderet til 15-0-0.

9 en Staalkjæde, en Pengepung, en Saffians Tegnebog
2-5-0 kontant

I et brev til sin niece Henriette Lund takker Kierkegaard for en tegnebog: „Du vil erindre, at den Tegnebog, med hvilken Du overraskede mig i sin Tid, kom efter Geburtsdagen. Jeg antager, at Bogbinderen har havt Skyld deri. Ja de Bogbindere de Bogbindere!".[15]
Tegnebogen fra Henriette Lund til Kierkegaard kan være saffianstegnebogen i nr. 9, evt. én af tegnebøgerne i nr. 55.

9a 1 Skildpaddes Daase
1-4-8 kontant
Skiftekommissionen har opgivet at registrere diverse dåser, kasser, æsker m. m. og nævner kun „3 forskjellige Skriin" vurderet til 3-0-0.

9b 1 Par Briller
1-2-12 overretsprokurator Maag [købte også nr. 56c, 100, 172, 196, 199 og 271]
Endnu seks par briller var sat til salg i nr. 55 og 56a.

9c 1 Brun[?] Medaille
1-1-12 boghandler Salomon [købte også nr. 10, 13, 15 og 16 og deltog tillige i bogauktionen]

10 et Meerskums Pibehoved med Sølv Beslag, en Sølv Pibekradser
3-5-0 boghandler Salomon
I bo-fortegnelsen er „3 Meerskumspibehoveder med Sølvbeslag" vurderet til 6-0-0 – se også nr. 11, 12 og 87.

11* et Pibehoved med Sølv Beslag
3-0-8 boghandler Lynge [købte også nr. 17, 20, 21, 22, 23, 53, 56, 74, 86, 140b, 145, 165, 168 og 169 og deltog tillige i bogauktionen]
Pibehovedet (9 cm højt; 60 cm langt) har fået bunden forstærket med en sølvplade, hvorpå er indgraveret: „Har tilhørt Magister Søren Kierkegaard".
Proveniens: Søren Kierkegaard – Herman H. J. Lynge –

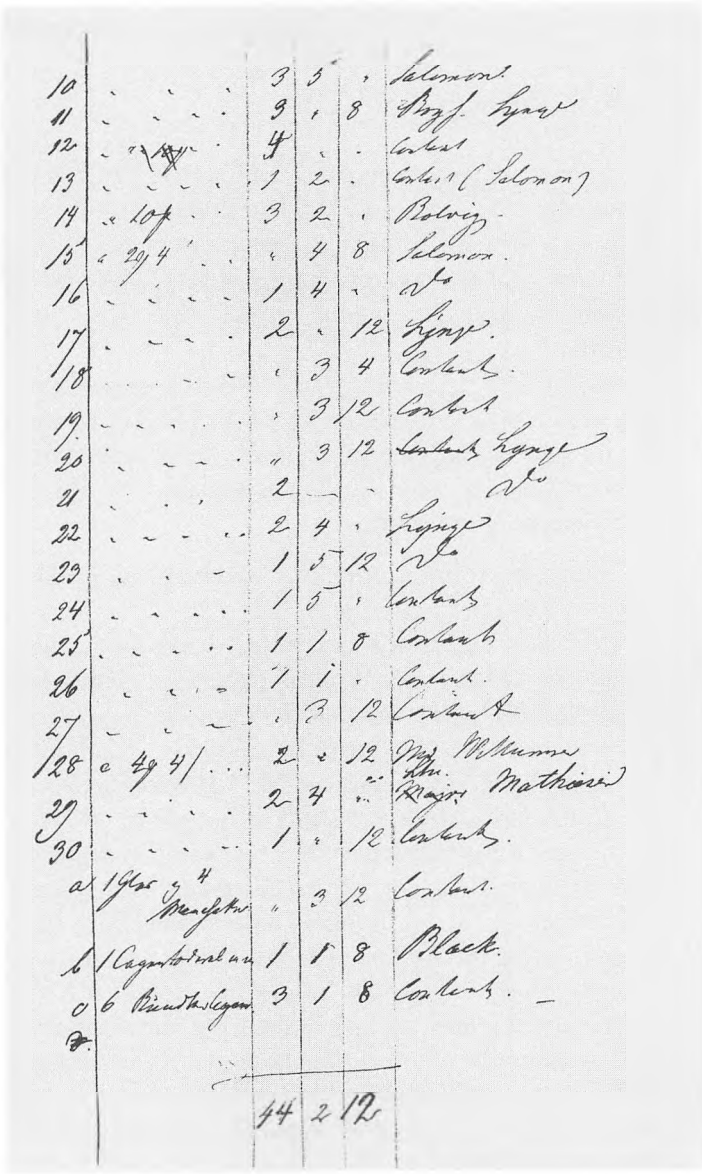

Side af auktionsprotokollen.

Carl Claudius – Godtfred Skjerne – Det kongelige Bibliotek – Københavns Bymuseum (SKS 23).[16]

12(*) 3 Pibehoveder med dito dito
4-0-0 kontant
Københavns Bymuseum ejer foruden nr. 11 endnu tre pibehoveder (SKS 22, 24 & 55), blandt dem et med sølvbeslag (SKS 55 – 10 cm højt; 14 cm langt), der på auktionen skal være købt af exam. jur. Hans Peder Teilmann på vegne af hans svoger, den senere provst Johan Chr. Lautrup Winther.
Da kopist Teilmann købte nr. 6, 70 og 73, er det sandsynligt, at han også erhvervede nr. 12. I så fald er provenien-sen for SKS 55: Søren Kierkegaard – Hans Peder Teilmann – Johan Chr. Lautrup Winther – Torkild Chr. Winther – Københavns Bymuseum.

13 en Mahogni Tobakskasse, et Cigarfutteral, en Daase
1-2-0 boghandler Salomon
Af Henriette Lund fik Kierkegaard til sin 33-års fødselsdag 5. maj 1846 et cigarfutteral, og da han glemte hendes 17-års fødselsdag 12. november samme år, sendte han 16. november et par kaffekopper og to breve: „...lad det være saa, at jeg har glemt, at det var Din Geburtsdag i Torsdags, saa er det derimod vist, at jeg ikke har glemt, at Du erindrede min, thi netop for en 14 Dage siden er hiint Cigar-Foderal taget i Brug, og dermed eengang for alle fremtaget af Glemsel, og vil vel nu ogsaa oftere tages frem til Erindring [...] Dog om Kaffee og Tobak gjelder det, at Meget er skadeligt. Dette havde Du viseligen betænkt, derfor var hiint Foderal temmelig lille, ja naar jeg sammenligner det med dem, hvilke jeg *egentligen* bruger: da er det ligerviis og ikke anderledes end en Vestelomme i Sammenligning med Din Sypose, saa jeg vel kommer til at bruge dette Foderal *uegentligen*".[17]
Cigarfutteralet fra Henriette Lund til Kierkegaard kan være futteralet i nr. 13, evt. futteralet i nr. 30b.

14 et Par pletterede Lysestager
3-2-0 marskandiser Bolvig [købte også nr. 124, 165a, 204, 223, 243 og 272]
I bo-fortegnelsen er „5 Lysestager, 2 Flasker" vurderet til 4-0-0 – se også nr. 15, 92, 218, 219, 220, 238 og 239.

15 et Par mindre dito dito
0-4-8 boghandler Salomon

16 en pletteret Kaffekande, en dito Chokoladekande
1-4-0 boghandler Salomon

17 en Theepotte af Composition [metallegering]
2-0-12 boghandler Lynge

18 3 lakerede Presenteerbakker
0-3-4 kontant

19 3 dito dito, 3 Knive og 2 Gafler
0-3-12 kontant

20 et chemisk Fyrtøi
0-3-12 boghandler Lynge

21 en Frugtskaal af saxisk Porcellain
2-0-0 boghandler Lynge
Skiftekommissionen har opgivet at registrere porcelæn m. m. og nævner kun „Porcellain, Steen og Glas" vurderet til 3-3-0.

22 3 Par blaa Theekopper med Forgyldning, et Par couleurte dito
2-4-0 boghandler Lynge
Israel Levin: „Saa aabnede han Skabet, hvori han vel havde en 50 Par [Kaffe]Kopper, men kun et af hver Slags og sagde: „Saa, hvilket Par vil De nu have". Det var ligegyldigt, men det nyttede ikke, jeg skulde vælge et Par, og sagde da, at det vilde jeg have. „Hvorfor?" Man skulde altid sige hvorfor, og langt om længe vare vi da færdige og fik Kopperne".[18)]

Auktionskatalogets nr. 22 synes at afkræfte Levins historie, for her findes kun 4 par *te*-kopper og i nr. 26 endnu 3 par.

23 en Blomstervase, et dito Bæger
1-5-12 boghandler Lynge

24 en lille Terrin, 2 Assietter, en Flødekande, en Skaal af fransk Porcellain
1-5-0 kontant

25 6 Tallerkener af fransk Porcellain, en Brødkurv af dito
1-1-8 kontant

26 en Fajance Theepotte, 2 Flødekander, 3 Par Theekopper, 2 Tallerkener, en Brødkurv, en Smørkande
1-1-0 kontant
Israel Levin: „Vi fik hver Dag Suppe, uhyre stærk, Fisk og et Stykke Melon, hvortil et Glas fiin Scherry; derpaa kom Kaffen ind: 2 Sølvkander, 2 Flødekander og en Pose Sukker, der hver Dag blev fyldt paany".[19]
Foruden de to flødekander i nr. 26 findes endnu én i nr. 24. De to sølv-kaffekander er ikke i kataloget, der kun omtaler en kaffekande af sølv-plet i nr. 16 og én af kobber i nr. 232.

27 2 Gemysefade med Laag, 2 ovale Fade, en Peberbøsse
0-3-12 kontant

28 3 slebne Karaffer
2-0-12 madam Willumsen [købte også nr. 32, 132, 146, 189b og 227]

29 3 dito Vandglas, 2 smaa Pokaler
2-4-0 løjtnant Mathiesen [købte også nr. 99, 112, 138]

30 6 Champagneglas, 2 Viinglas, 3 Snapseglas
1-0-12 kontant

30a 1 Glas og 4 Manchetter
0-3-12 kontant

30b 1 Cigarfoderal m. m.
1-1-8 madam Black [købte også nr. 123]

30c 6 Bundter Cigarer
3-1-8 kontant

31 en Vandkaraffel, et Vandglas, et Saltkar, et Sennepsglas, en Eddikeflaske
1-0-0 kontant

32 en Glas Sukkerskaal, 2 Lysemanchetter
1-0-8 madam Willumsen

33 en stor Mahogni Commode
12-4-0 kontant
I bo-fortegnelsen er „1 Mah. Commode" vurderet til 8-0-0.

34 et Birketræes Divanbord
7-0-0 marskandiser Isak Hansen [købte også nr. 46, 49, 60, 62, 75, 127 og 164]
I bo-fortegnelsen er „1 Divanbord, 2 Stole" vurderet til 6-0-0.

35 et rundt Mahogni Divanbord med Søilefod
12-1-0 kontant
I bo-fortegnelsen er „1 rundt Bord, 3 Stole" vurderet til 10-0-0.

36 en Mahogni Etagere
14-0-0 marskandiser Schou [købte også nr. 37, 68, 152, 165b, 166, 177, 186, 207, 237, 246, 250, 256, 257 og 258]

37 en dito dito
solgt sammen med nr. 36

38 en Fyrretræes Seng
3-1-0 madam Holm [købte også nr. 43, 51, 56a, 108 og 128]

39 6 Mahognitræes Stole med Krølhaar og Hestehaars Betræk
21-3-0 barber Nielsen

40 4 Mahognitræes Stole med Ulddamaskes Betræk
10-4-0 kontant

41 en udpolstret Stol med Krølhaar og Fjedre
4-3-8 kontant

42 et Mahognitræes Bogskab
40-1-0 kontant
I bo-fortegnelsen er „1 Mah. Bogskab" vurderet til 35-0-0.

43 et palisandermalet Skab med Skuffer
8-0-0 madam Holm
I bo-fortegnelsen er „2 smaa Skabe" og „1 Fyrretræes Skab" vurderet til i alt 16-0-0.

44 et Mahogni Reisechatol [rettet til: 2 Æsker m. m.]
0-5-12 kontant

45 et enkelt Linnedskab
ikke solgt

46 en Commoditet [natstol] med Tilbehør
3-1-0 marskandiser Isak Hansen
I bo-fortegnelsen er „1 Servante, 1 Commoditetsstol, 1 ovalt Speil" vurderet til 8-0-0.

47 en Læder Reisekuffert
5-0-0 kontant

48 en Mahogni Servante
11-4-0 fru Pingel [købte også nr. 63, 65, 119, 190b, 198 og 200]

49 en Palisandertræes Piedestal
26-5-8 marskandiser Isak Hansen
I bo-fortegnelsen er „2 Mah. Piedestaler" vurderet til 20-

0-0 og „1 Mah. Piedestal" til 8-0-0, men på auktionen solgtes af piedestalskabe kun nr. 49 og 51 (at nr. 49 omtales som palisander kan skyldes, at man ikke klart skelnede mellem de to træsorter).
Det er altså uvist, hvad der blev af det formodede tredje piedestalskab. Muligvis gælder bo-fortegnelsen fejlagtigt det palisandermalede skab med skuffer i nr. 43, for at Kierkegaard måske kun har haft to piedestalskabe antydes af, at Henrik Lund i sin registrering af papirerne i afdødes lejlighed kun omtaler „den ene Pjedestal A" og „den anden Pjedestal B".[20]
Københavns Bymuseum ejer et mahognipiedestalskab (SKS 16), som ifølge familie-traditionen blev købt af Johan Christian Lund, og ifølge samme tradition købte Peter Christian Kierkegaard to andre piedestalskabe.[21] Men traditionen modsiges af, at som købere af nr. 49 og 51 står marskandiser Hansen og madam Holm.
I sine breve til Peter Christian Kierkegaard skriver Johan Christian Lund intet om, at han har købt et piedestalskab, og i brev af 24. februar 1856 til Peter Christian Kierkegaard skriver Henrik Lund, at „iøvrigt gaaer Alt til Auction – Bøger, Meubler osv" bortset fra „hans egne Gangklæder [...] Bedstefaders Psalmebog, Ny-Testamente [...] enkelte andre Sager, meest Fruentimmersmykker, som have tilhørt hende [Regine Olsen]".[22]
Søren Kierkegaard, 1849: „En Palisander Piedestal har jeg selv ladet gjøre, medens jeg boede paa Nørregade paa 1ste Sal [april eller oktober 1840 – oktober 1844]. Den er efter min opgivne Construction, og denne igjen efter Anledning af et Ord af hende den Elskelige i hendes Vaande. Hun sagde at hun gjerne vilde takke mig hele Livet igjennem for at maatte blive hos mig, om hun saa skulde boe i et lille Skab. Med Hensyn dertil er den dannet uden Hyller. – I denne findes Alt omhyggeligt gjemt, Alt, hvad der minder om hende og vil kunne minde hende om mig. Der findes ogsaa et Exemplar af Pseudonymerne til hende; der

blev af dem bestandigt kun taget to Velin-Exemplarer, eet for hende og eet for mig". Piedestalen omtales også som „hendes Piedestal"[23] og er formentlig piedestalskabet i nr. 49 eller 51.

50 en Mahognitræes Sopha med Krølhaar og Sirtses Betræk
27-3-0 Peter Christian Kierkegaard
I bo-fortegnelsen er „1 Sengested, 1 Krølhaars Madrats, 5 Puder, 1 Tæppe" vurderet til 30-0-0.
På Peter Christian Kierkegaards vegne blev sofaen købt af Johan Christian Lund, som i brev af 5. april 1856 skriver: „Den opgivne Sopha blev kjøbt til Dig paa Auctionen for 27 Rbd. 3 Mark men den er rigt udstoppet nylig med Crølhaar og overtrukken med uldent Stof og fortrinlig til at sove paa naar det kniber".[24]
Sofaen gik ifølge familie-traditionen i arv til Peter Christian Kierkegaards søn Poul, som siden solgte den til arkitekt Hother Paludan, hvis datter overdrog sofaen til Københavns Bymuseum (SKS 15).

51 en Mahognitræes Piedestal
14-5-0 madam Holm

52 2 Bøgetræes Stole med Rørsæder
4-2-8 kontant
I bo-fortegnelsen er „2 Straastole, 2 Tæpper" vurderet til 8-0-0.

53 et palisandermalet Klædeskab
8-3-0 boghandler Lynge

54 2 Jalousier
1-4-0 kontant
Skiftekommissionen har opgivet at registrere jalousier, gardiner, markiser og nævner kun „2 Gardiner, 2 Rulledito" vurderet til 3-0-0.
Israel Levin: „Han boede altid paa Solsiden men lukkede

Solen ude og lukkede for Vinduerne, baade de indre og ydre med hvide Gardiner, Maling eller Persienner, naar det stak ham [...] han gik altid i Skyggen og var ikke, naar han spadserede, at faa til at gaa over en solbeskinnet Plet, ligesom Troldene".[25]

Søren Kierkegaard: „Hvor jeg nu boer [Nørregade 43, april 1850 – april 1851], lider jeg saa stærkt af Sol-Reflexer om Eftermiddagen, saa jeg først var bange for at blive blind".[26]

Kierkegaard har virkelig været storforbruger af gardiner, markiser og jalousier. Se også nr. 57, 64, 65, 76, 77, 104, 106, 107, 108, 109, 110, 112, 178, 205 og 206.

55 2 Tegnebøger, et Par Briller
0-4-4 bud Rasmussen [købte også nr. 58 og 120]

56 2 Glas Flaconer, en Flaske med Eau de Cologne
1-1-0 boghandler Lynge

Israel Levin fortæller, at når han og Kierkegaard kom hjem, tog de hver „en Flaske Eau de Cologne og sprøitede hen paa Kakkelovnen og gave os saa til at arbeide".[27]

56a 5 Par Briller
1-5-0 madam Holm

56b 1 Papirmappe m. m.
2-5-0 kontant

Søren Kierkegaard til Regine Olsen: „Tak for al den Tid, Du har anvendt paa Brevtasken; Tak for al det Tankebroderie, Dit Sind har fremtryllet, medens din Haand sindrigt dannede af Perler synlige Billeder, synlige men derfor og forgængelige ikke evige som hiint Tankens Arbeide; Tak for Brevtasken".[28]

Brevtasken som gave fra Regine Olsen til Kierkegaard kan være papirmappen i nr. 56b. Kierkegaard omtaler dog også – bl. a. i Papirer, V B 97,30 – en „sort Berliner-Mappe" til manuskripter.

56c 2 Skilderier
0-5-8 overretsprokurator Maag

57 2 Jalousier
1-3-8 kontant

58 2 Marmor Papiirtvingere, en Papiirsax, en Linial
2-0-12 bud Rasmussen

59 en stor Papiirtvinger, 2 mindre dito
3-0-0 kontant

60 en Tabouret
2-2-8 marskandiser Isak Hansen

61* en Mahogni Skrivepult
26-3-0 etatsraad Forchhammer
I bo-fortegnelsen er „1 Mah. Skrivepult" vurderet til 16-0-0.
Cand. philol. og senere rektor på Herlufsholm J. N. G. Forchhammer deltog også i bogauktionen.
Skrivepulten er 125,5 cm høj, 116 cm bred og 78,8 cm dyb.
Søren Kierkegaard omtaler en (fiktiv!) skrivepult i Victor Eremitas forord til Enten-Eller, 1843: „Det er nu omtrent syv Aar siden, at jeg hos en Marchandiser her i Byen bemærkede en Secretair, der strax første Gang jeg saae den tildrog sig min Opmærksomhed. Den var ikke af moderne Arbeide, temmelig brugt, og dog fængslede den mig. At forklare Grunden til dette Indtryk, er mig en Umulighed, men de Fleste have vel i deres Liv erfaret noget Lignende. Min daglige Vei førte mig forbi Marchandiseren og hans Secretair, og jeg undlod aldrig nogen Dag i Forbigaaende at fæste mit Øie paa den. Efterhaanden fik hiin Secretair en Historie i mig; det blev mig en Nødvendighed at see den, og jeg tog til den Ende ikke i Betænkning, naar det en usædvanlig Gang gjordes fornødent, at gjøre en Omvei for dens Skyld. Alt eftersom jeg saae paa den, vaagnede ogsaa den Lyst at ville besidde den. Jeg følte meget vel, at det var

en besynderlig Lyst, da jeg ingen Brug havde for dette Møbel; at det var en Ødselhed af mig at anskaffe det. Dog Lysten er som bekjendt meget sophistisk. Jeg gjorde mig et Ærinde ind til Marchandiseren, spurgte paa andre Ting, og idet jeg vilde gaae, gjorde jeg flygtigt et meget lavt Bud paa Secretairen. Jeg tænkte, at muligen Marchandiseren skulde have slaaet til. Det var da et Tilfælde, der havde spillet mig den i Hænderne. Det var saavist ikke for Pengenes Skyld, jeg bar mig saaledes ad, men for min Samvittigheds Skyld. Det mislykkedes, Marchandiseren var ualmindelig bestemt. Jeg gik atter en Tid lang hver Dag forbi, og saae med forelskede Øine paa Secretairen. Du maa beslutte Dig, tænkte jeg, sæt, den bliver solgt, saa er det bag efter; selv om det lykkedes Dig at faae fat paa den igjen, Du faaer dog aldrig mere det Indtryk af den. Mit Hjerte bankede, da jeg gik ind til Marchandiseren. Den blev kjøbt og betalt. Det skal være den sidste Gang, tænkte jeg, at Du er saa ødsel; ja det er netop en Lykke, at Du har kjøbt den, thi saa ofte Du seer paa den, skal Du tænke paa, hvor ødsel Du var, med Secretairen skal der begynde et nyt Afsnit i Dit Liv. Ak, Lysten er meget veltalende, og de gode Forsætter ere altid ved Haanden.

Secretairen blev da sat op paa mit Værelse, og som jeg i Forelskelsens første Tid havde min Glæde af at betragte den fra Gaden, saaledes gik jeg den nu forbi derhjemme. Efterhaanden lærte jeg hele dens rige Indhold at kjende, dens mange Skuffer og Gjemmer, og jeg var i alle Maader glad ved Secretairen".

Proveniens: Søren Kierkegaard – J. N. G. Forchhammer – O. F. Bache – Ib Fenger Bache – Københavns Bymuseum (SKS 13).

62 en Contoir-Lænestol betrukket med Skind
2-4-8 marskandiser Isak Hansen

63 en poleret Kasse
1-1-8 fru Pingel

Søren Kierkegaard til Regine Olsen, 30. december 1840: „For at overbevise dig om, at det ikke er til Tobak Din Æske bliver brugt, men at den snarere gjør Tjeneste som et Slags Tempel-Archiv, medfølger hosliggende Dokument. [...] Det medfølgende Manuskript forestiller en Krands og et Øie som seer denne Krands".[29]
„Tempelarkiv-æsken" kan være nr. 63, evt. tobakskassen i nr. 13 eller mahognikassen i nr. 79.

64 2 Fag grønne Rullegardiner med Tilbehør [i protokollen rettet til: 3 Vinduesskærme]
0-3-8 kontant

65 3 Jalousier
1-2-4 fru Pingel

66 en Kurve-Lænestol med broderet Sæde
4-0-8 kontant

67 et rundt Mahogni Bord
3-3-0 kaptajn Olsen [købte også nr. 82 og 83]

68 en Nodestol
2-5-8 marskandiser Schou
Søren Kierkegaard til Regine Olsen: „Da Du har opgivet de høiere musicalske Studier, (troe nu ikke at min Mund spidser sig til et sarkastisk Smiil, ell. min Læbe zittrer af Kaadhed, zittrer den, da er det, fordi den endnu bæver lidt fra sidste Gang den oplod sig) saa vil du tage til Takke med en lille *Understøttelse* til Musikens Udbredelse i Dagligstuen".[30]
Nodestolen kan være den omtalte understøttelse. Efter den brudte forlovelse returnerede Regine Olsen ikke kun forlovelsesringen, men også andre af de gaver, Kierkegaard havde foræret hende.

69 3 Nodebøger
3-1-8 kontant

70 en lakeret Gyngestol
8-1-8 kopist Teilmann

71 et Speil i Mahogniramme
5-0-8 kontant
I bo-fortegnelsen er „6 Lænestole, 5 Stole, 1 Speil i Mah. Ramme" vurderet til 20-0-0.

72 et Haandspeil, en Bordklokke, en Klædebørste
1-4-8 fru Bruun [købte også nr. 113]

73 en lakeret Lænestol med Rørsæde
5-2-0 kopist Teilmann

74 en Bøgetræes Lænestol
6-0-0 boghandler Lynge

75 en Contoir-Lænestol betrukket med Skind
7-5-0 marskandiser Isak Hansen

76 4 Fag stribede Rullegardiner
2-0-0 kontant

77 et Fag malede dito, et grønt dito
1-0-8 kontant

78 et Cigarbæger, 2 Papiirtvingere, et Skrivetøi
1-1-0 kontant

79 en Mahogni Kasse
1-4-8 kontant
Søren Kierkegaard, 1850: „For ikke længe siden hændte det mig [...] at da jeg en Dag kom hjem, maa der Nogen have været i min Pult og i min ene Kasse den af Mahogni. Muligt, at jeg selv har glemt at lukke da jeg gik ud, skjøndt næsten utænkeligt, men alligevel yderst ubehageligt. Sligt kan gjøre En Hjemmet ubehageligt, selv om man har, som jeg, den troeste Omgivelse".[31]

80 2 Gibsfigurer
4-4-8 kontant

81 2 dito
1-0-0 etatsraad Linde [købte også nr. 88]

82 en Jern Ildtang, en Ildskuffe, en Puster
1-0-0 kaptajn Olsen
I bo-fortegnelsen er „1 Sæt Ildtøi, 1 Kakkelovnspuster" vurderet til 1-0-0.

83 en Perle-Klokkestræng, to uldne dito
1-1-8 kaptajn Olsen

84 et broderet Pibebrædt
1-0-0 kontant

85 en Luftpude
1-0-4 kontant

85a 1 Mahogni Bord
3-1-0 kontant

85b 1 Tourstok m. m.
0-5-4 kontant
Israel Levin: „Han havde ligeledes en utrolig Mængde Stokke".[32]
I brev af 22. januar 1842 til sin nevø Carl Ferdinand Lund skriver Kierkegaard: „Den Nytaarspresent jeg havde tiltænkt mig selv, har jeg ikke været så heldig med. I længere Tid havde jeg i Forbigaaende betragtet en tynd Stok, som stod i Vinduet hos en Kunstdreier; jeg kunde ikke ret beslutte mig til at kjøbe den. Endelig steeg min Lyst en Dag saa høit, at jeg traadte ind i Boutiquen; hvad skeer, idet jeg vil lukke Døren, slaaer jeg en stor Rude i Stykker, hvorover jeg besluttede at betale Ruden og ikke kjøbe Stokken".[33]
Endnu 10 stokke var sat til salg i nr. 86, 87 og 168.
Én af stokkene er muligvis en 88,5 cm lang bambusstok, der ifølge familie-traditionen har tilhørt Kierkegaard. Den ejes af Frederiksborgmuseet (B 4099).

86 4 Spadſereſtokke
87 4 dito, nogle diverſe Pibehoveder og Piberør
88 en Gibsfigur
89 en Blikkaſſe
90 et Skrivetøi, en Papirſax, en Linial, en Tavle
91 et Thermometer
92 en Meſſingſtage til 2 Lys
93 et Par pletterede Lyſeplader
94 et Meſſing Fyrfad
95 en Blik Theekjedel, en Tragt, en Lygte
96 en ſtor Trappeſtige
97 en Jern Ildtang, en Ildſkuffe
98 en Kaffedaaſe, en Sukkerdaaſe
99 en Klædekurv, en Papirkurv
100 en Papæſke med noget Udſkilligt
101 3 dito
102 et Bordtæppe
103 6 Stoleovertræk
104 4 Fag Netteldugs Gardiner
105 et blegrødt Shirtings Dyneovertræk
106 et Meubelſirtſes Gardin, et rødt Morins Kappegardin
107 2 Fag ſtribede Gardiner
108 2 Sirtſes Gardiner forede med Shirting
109 en Lærreds Markiſe
110 et Fag Netteldugs Gardiner, et Fag Sirtſes dito
111 2 ſtribede Sophaovertræk
112 3 Fag røde Morens Gardiner med ſort Fløiels Beſætning

Side af auktionskataloget fra 1856.

86 4 Spadserestokke
1-1-0 boghandler Lynge

87 4 dito, nogle diverse Pibehoveder og Piberør
4-1-0 overlærer Berg
Overlærer ved Metropolitanskolen, senere rektor Carl Berg deltog også i bogauktionen.

88 en Gibsfigur
1-2-0 etatsraad Linde

89 en Blikkasse
1-1-0 kontant
Andreas Ferdinand Schiødte: „I Tilfælde af Ildebrand havde han [Kierkegaard] givet V. [Anders Westergaard] den Ordre, at han skulde redde de Blikkasser hvori han opbevarede sine Manuscipter. Alt det Øvrige var assureret".[34)]
Nr. 89 er formentlig én af de blikkasser, der blev tømt for papirer, da Henrik Lund i Kierkegaards lejlighed foretog den første registrering af de efterladte papirer. Kierkegaard henviser selv til manuskripter, „der ligge i Blik-Kassen" eller „i den røde Æske".[35)]

90 et Skrivetøi, en Papiirsax, en Linial, en Tavle
1-1-8 kontant

91 et Thermometer
1-0-0 kontant
Israel Levin: „Naar vi havde været ude, blev alt lukket op, saa blev der lagt i Kakkelovnen, og naar vi saa kom hjem, var der frisk Luft, K. gik saa op og ned i Værelset, viftede med Lommetørklædet og saae paa Thermometret. Det viste 13¾° [Réaumur = ca. 17° C], saa var han glad, og Pokker véd, hvordan de bar sig ad dermed, men der var altid, som der skulle være, accurat 13¾°".[36)]

92 en Messingstage til 2 Lys
2-2-0 kontant

93 et Par pletterede Lyseplader
0-5-8 kontant

94 et Messing Fyrfad
0-2-8 kontant

95 en Blik Theekjedel, en Tragt, en Lygte
0-5-0 kontant

96 en stor Trappestige
1-0-0 marskandiser Møller [købte også nr. 101, 109, 183, 193, 197, 205, 206, 263 og 280]

97 en Jern Ildtang, en Ildskuffe
0-3-4 marskandiser madam Dreves

98 en Kaffedaase, en Sukkerdaase
0-3-4 kontant

99 en Klædekurv, en Papirkurv
0-5-0 løjtnant Mathiesen

100 en Papæske med noget Adskilligt
0-3-0 overretsprokurator Maag

101 3 dito
0-3-8 marskandiser Møller

102 et Bordtæppe
0-5-8 kontant

103 6 Stoleovertræk
1-3-12 urtekræmmer Hansen [købte også nr. 111, 117, 129, 130, 131 og 133]

104 4 Fag Netteldugs Gardiner
0-3-0 marskandiserenke madam Holst

105 et blegrødt Shirtings Dyneovertræk
1-1-12 kontant

106 et Meubelsirtses Gardin, et rødt Morins Kappegardin [moreen = hestehårsdug]
2-1-0 kontant

107 2 Fag stribede Gardiner
2-4-0 Hornstrøm [købte også nr. 160, 165c, 178b, 202, 211 og 218]

108 2 Sirtses Gardiner forede med Shirting
2-3-8 madam Holm

109 en Lærreds Markise
3-0-0 marskandiser Møller

110 et Fag Netteldugs Gardiner, et Fag Sirtses dito
1-1-0 kontant

111 2 stribede Sophaovertræk
1-4-0 urtekræmmer Hansen

112 3 Fag røde Morens [moreen] Gardiner med sort Fløiels Besætning
17-3-0 løjtnant Mathiesen

113 et broderet Fodtæppe
2-3-0 fru Bruun

114 et trykket Bordtæppe
1-5-0 kontant

115 et Divantæppe
1-3-8 Vogelsang [købte også nr. 140]

116 et stribet dito
1-4-8 kontant

117 et dito med Fryndser
5-2-0 urtekræmmer Hansen

118 en Fløiels Sophapude
1-5-0 kontant

119 en broderet Pude til en Stol
1-4-12 fru Pingel

120 en Trøster, 2 Sophapøller
3-0-8 bud Rasmussen
Af Henriette Lund fik Kierkegaard formentlig til sin 32-års fødselsdag 5. maj 1845 en „Trøster", og da han glemte hendes 16-års fødselsdag 12. november samme år, sendte han med forsinkelse en flaske eau de cologne vedlagt et brev: „Som sædvanligt havde jeg da glemt Din Geburtsdag trods alle gode Forsætter. Jeg var trøstesløs; forgjeves lagde jeg mit Hoved til den „Trøster", som jeg skylder din Omsorg, forgjeves. Og dog nei, ikke forgjeves: pludselig finder jeg Trøst i den Tanke, Du maa gjøre Gjengæld. Medfølgende Pakke er ogsaa en „Trøster", dog er den ikke til at lægge under Hovedet, dertil er den for haard. Men dens Indhold er til Trøst i allehaande Livets Tilfælde; og er man saa lykkelig, som Du sagtens er, at man ikke behøver nogen Trøst, saa er det tillige en Luxus-Artikel. O, hvilken Trøst, at Trøsten er en Luxus-Artikel".[37)]
Trøsteren fra Henriette Lund til Kierkegaard kan være den i nr. 120 omtalte, evt. nr. 118.

121 et engelsk Gulvtæppe circa 8 Alen langt og 5 Alen bredt [ca. 5 × 3 meter]
15-4-0 Erichsen

122 2 Sække
0-4-4 kontant
I forbindelse med sin registrering af Kierkegaards efterladte papirer omtaler Henrik Lund „en stor Sæk", hvori han fandt „en hvid Lærredspose" med diverse konvolutter og manuskripter.[38)]

123 4 Stuver [rester] grønt uldent Tøi, noget Adskilligt
2-1-12 madam Black

124 en stor Hovedpude
4-1-8 marskandiser Bolvig

125 et stukket Sengetæppe
1-3-0 cand. theol. Hammer [købte også nr. 165d og 188]

126 en Skraapude med Krølhaar, en dito
3-3-0 marskandiser Hendriksen [købte også nr. 194, 222, 228, 254, 259, 275 og 276]

127 en Madrats med Krølhaar og Fjedre
10-3-0 marskandiser Isak Hansen

128 en Overdyne med stribet Betræk
11-0-0 madam Holm

129 en blaastribet Bolsters Hovedpude
1-4-0 urtekræmmer Hansen

130 2 dito dito mindre dito
3-1-0 urtekræmmer Hansen

131 et stukket Sirtses Sengetæppe
1-3-0 urtekræmmer Hansen

132 et uldent dito
2-3-8 madam Willumsen

133 2 Par Lærreds Lagener
3-5-0 urtekræmmer Hansen
I bo-fortegnelsen er „3 Par Lagen" vurderet til 6-0-0 – se også nr. 134.

134 et Par dito dito
2-2-4 kontant

135 2 smaa Dreiels Duge, 12 Servietter
3-1-8 kontant
I bo-fortegnelsen er „4 Duge, 8 Servietter" vurderet til 5-0-0 – se også nr. 136 og 137.

136 en Damaskes Theedug
1-2-0 madam Turst

137 en dito dito
1-2-12 madam Turst

138 11 Dreiels Haandklæder
2-2-7 løjtnant Mathiesen
I bo-fortegnelsen er „26 Haandklæder" vurderet til 3-3-0 – se også nr. 139 og 140.

139 10 dito dito
3-2-0 kontant

140 5 dito dito
1-4-15 Vogelsang

140a 3 Par Sokker
1-2-0 kontant

140b 2 Silke Lommetørklæder m. m.
1-4-8 boghandler Lynge

141 5 Lærreds Pudevaar
1-4-0 kontant

142 12 Kraver med Flipper
1-3-0 kontant

143 10 dito med dito
1-1-8 kontant

144 4 Par Underbeenklæder
2-4-0 kontant

145 et hvidt Silketørklæde, et broderet Lommetørklæde, et nyt sort Silkehalstørklæde
3-4-8 boghandler Lynge

146 11 Lærreds Lommetørklæder, 7 hvide Halstørklæder
1-1-12 madam Willumsen

147 7 diverse Silke Lommetørklæder, 6 Silke Halstørklæder
2-2-0 kontant

148 6 Kraver, 2 Lommetørklæder
1-0-4 kontant

149 6 Stouts Skjorter
5-0-0 kontant

150 6 Par Underbeenklæder
1-1-8 kontant

151 4 uldne Nattrøier
2-4-0 kontant

152 12 Par uldne Sokker
3-4-8 marskandiser Schou

153 6 uldne Nattrøier
1-5-4 kontant

154 14 Par uldne Sokker
3-0-6 kontant

155 noget Adskilligt
0-5-0 Meyer

156 6 Par Underbeenklæder
2-3-0 Meyer

157 18 Flipper, 4 Par Manchetter, en Krave og et Tørklæde
0-3-0 Meyer

158 12 Shirtings Skjorter
7-4-8 kontant

159 et Tørklæde hvori 12 Par Sokker
1-5-8 Weische[?]

160 18 Par uldne Sokker
4-3-0 Hornstrøm

161 6 Par nye dito dito
2-2-10 kontant

162 12 Shirtings Skjorter
3-3-0 kontant

163 en tærnet Slaabrok
4-3-0 kontrollør Jensen [købte også nr. 179]

164 to uldne Nattrøier
4-5-0 marskandiser Isak Hansen

165 en grøn Silkeparaply
4-1-8 boghandler Lynge
Søren Kierkegaard, ca. 1840: „Min Paraplui, mit Venskab. Den forlader mig aldrig, kun engang har den gjort det. Det var et forfærdeligt Stormvejr; jeg stod ene og forladt af alle Mennesker, ene paa Kongens-Nytorv; da vendte ogsaa min Paraplui sig. Jeg var raadvild, om jeg skulde lade den fare for dens Troløshed og blive Misanthrop. Den er bleven mig saa kjær, at jeg altid gaaer med den enten det er Regnveir eller Solskin; ja forat vise den, at jeg ikke elsker den blot for Nyttens Skyld, gaaer jeg stundom op og ned af Gulvet i min Stue og lader ligesom jeg var ude, støtter mig paa den, slaaer den op, understøtter min Hage med Haandgrebet, bringer den nær til mine Læber o.s.v.".[39]
Søren Kierkegaard, ca. 1844: „Den Tidsfordriv at kæmpe med Blæsten. Dertil har jeg en stor Parapluie med stærk Stang, nu gaaer jeg ud paa en af de mest stormerske Pladser slaaer Parapluien op og holder den for mig, mod Vinden, ligesom til Bajonet-Fægtning mod Cavaleriet. Grebene ere følgende: den ene Haand holder paa Grebet, den anden lægger Tommelfingeren paa Fjederen foroven, at jeg kan narre Vinden, hvis den faaer for megen Magt, ved at slaae Parapluien sammen. – Nu slaaes vi. Denne Tidsfordriv er tillige en yderst gavnlig Motion, fordi man maa gjøre de besynderligste Spring".[40]

Endnu 2 paraplyer var sat til salg i nr. 166 og 167 og et paraplyfutteral i nr. 169.

165a 20 Par Handsker
1-1-12 marskandiser Bolvig

165b 2 Par Morgenskoe
2-1-0 marskandiser Schou

165c 2 Par dito
1-2-0 Hornstrøm

165d 2 Papirtvingere m. m.
1-3-8 cand. theol. Hammer

165e 2 Par Kraver[?] m. m.
1-1-4 kontant

166 en sort Silkeparaply
4-0-0 marskandiser Schou

167 en lille dito
2-2-12 kontant

168 2 Spadserestokke med Elfenbeens Haandtag
3-0-8 boghandler Lynge

169 2 dito, et Paraplyfouteral [„2 dito" rettet til: 1 Pibebrædt]
0-4-8 boghandler Lynge

170 en Reisesæk med Laas
0-5-12 kontant

171 6 Shirtings Skjorter
2-5-4 kontant

172 2 Blikspande
1-4-4 overretsprokurator Maag

173 en Ildkasse og 1 Spyttebakke
0-1-8 kontant

Israel Levin: „Paafaldende [...] var Kierkegaards Frygt for Ildløs. Naar en saadan indtraadte, kunde K være som nerveus ophidset. Naar han tændte Lys eller Cigar kastede han Svovelstikkerne med en mærkværdig Omhu i Kakkelovnen. Engang havde L. [Levin] tændt Lys og kastede derpaa Svovlstikken hen i Spyttebakken. „Er De gal", raabte K. „De kan jo stikke Ild paa Huset", og han lagde sig nu ned paa Gulvet, tog Svovlstikken op, kaldte paa Vand, lagde den lige i Spyttebakken og hældte Vand over den og desuden paa Gulvet. Det varede over eet Qvarteer før K var nogenlunde beroliget, saa at hans Rysten var ophørt og Sveden ikke mere traadte frem paa hans Pande".[41] Endnu 3 spyttebakker var sat til salg i nr. 174 og 200.

174 en Messing Spyttebakke m. m.
0-5-0 skrædder Petersen

175 et Kammerstel af hvidt Fajance [rettet til: 1 Dunk m. m.]
0-1-0 kontant

176 2 uldne Tørklæder, en Morgenhue og en Kaskjet
0-3-12 kontant

177 to Par Morgenskoe
2-1-0 marskandiser Schou

178 et Fag Sirtses og et Fag Netteldugs Gardiner
1-0-8 kontant

178a 1 Par Underbeenklæder
1-1-8 kontant

178b 1 Æske m. Adskilligt m. m.
0-4-0 Hornstrøm

178c 1 Sofapølse m. m.
0-4-8 kontant

179 Et stort Oliemaleri af den hollandske Skole [formentlig et landskabs- eller genremaleri med forbillede i det 17. århundredes hollandske kunst]
10-0-0 kontrollør Jensen [boede ifølge auktionsprotokollen Læderstræde 23[3] og omtales i vejviseren som „J. Jensen, forhen Toldassistent" – foruden maleriet, der som det eneste nummer i auktionskataloget er udhævet med en streg over og under teksten, købte kontrolløren den ternede slåbrok i nr. 163!]

180 Et Speil i Mahogniramme med tilhørende Consol
14-2-0 kontant

181 et dito i dito
5-0-8 kontant

182 4 Birketræes Lænestole med Krølhaar og Ulddamaskes Betræk
13-0-0 P. Nielsen

183 2 Tabouretter med Krølhaar og sort Betræk
2-5-0 marskandiser Møller

184 en bronceret Gibsfigur
1-1-4 kontant

185 en dito Skibsørn
0-3-8 kontant

186 2 indlagte Mahogni Bestikker til Knive, Gafler og Skeer
3-1-0 marskandiser Schou

187 et palisandermalet Bord
1-1-8 kontant

188 et lille Kryderiskab
2-5-4 cand. theol. Hammer

188a 1 Gibsfigur
0-3-4 kontant

189 2 Astrallamper [lampe med ringformet oliebeholder, men i protokollen er „Astrallampe" rettet til: Lampe]
189 blev solgt som 189a: 3-4-4 kontant og 189b: 3-3-0 madam Willumsen

190 2 dito
190 blev solgt som 190a: 3-1-8 kontant og 190b: 1-4-8 fru Pingel

191 en Camphinlampe med Lampeskjerm [lampe med især renset terpentinolie som belysningsvæske]
1-3-8 Petersen

192 en Birketræes Seng
4-2-8 kontant

193 en dito Servante
1-1-8 marskandiser Møller

194 en Glas Lysekrone til 6 Lys
2-4-0 marskandiser Hendriksen

195 en dito Gemakslampe
1-1-12 kandidat Borch

196 2 Stole med Morins [moreen] Betræk
3-2-8 overretsprokurator Maag

197 et Skjermbræt med 2 Fløie
0-4-8 marskandiser Møller

198 et dito med dito
0-5-4 fru Pingel

199 3 Stole med Lædersæder
3-1-8 overretsprokurator Maag

200 2 Messing Spyttebakker
1-0-0 fru Pingel

201 et dobbelt rødmalet Linnedskab
6-1-8 J. Hartvig

202 en Rok, en Haspe
1-2-0 Hornstrøm

203 et guulmalet Bord
1-0-8 kontant

204 en Servante
3-2-8 marskandiser Bolvig

205 4 Jalousier
0-2-4 marskandiser Møller

206 Stænger til 2 Markiser, nogle Rullegardinstokke
solgt sammen med nr. 205

207 en Commoditet med Tilbehør
2-2-8 marskandiser Schou

208 en Fyrretræes Seng med Udtræk
0-2-8 kontant

209 to Stole
0-3-8 kontant

210 en Kurvevugge [kan have tilhørt familien Strube]
0-3-4 kontant
Endnu en vugge var sat til salg i nr. 280.

211 et Blomsterstakit
0-2-0 Hornstrøm

212 6 Bordblade, 3 Bordbeen
4-5-0 kontant

213 en Klædekurv, et Flaskefoder [skrin til medbragte flasker]
0-2-0 bogholder Schmidt [købte også nr. 214 og evt. 219 og 220]

214 en Kasse med en Laas og nogle diverse Jern
0-1-4 bogholder Schmidt

215 2 Gardinskruer, en Blik Sparebøsse
0-2-0 kontant

216 en Portlygte
0-1-0 kontant

217 10 Lysepyramider
solgt sammen med nr. 216

218 12 Geneverflasker, en Damian [damejeanne = kurveflaske]
0-1-4 Hornstrøm

219 24 diverse sorte Flasker
0-1-8 A. Schmidt

220 7 hvide Flasker
solgt sammen med nr. 219

221 en Kaffekande, en Chokoladekande af kjøbenhavnsk Porcellain [i protokollen rettet til: En Del Stenkrukker]
0-1-0 kontant

222 en Kobber Tærtepande
5-2-0 marskandiser Hendriksen

223 en dito Stegegryde med Laag
6-5-0 marskandiser Bolvig

224 en dito Theekjedel
2-5-0 marskandiser Wagner

225 en dito Potte
2-5-0 kontant

226 en dito Theekjedel
2-1-0 J. Hartvig

227 en dito Kasserolle
3-1-0 madam Willumsen

228 en dito dito
2-4-8 marskandiser Hendriksen

229 en dito dito
1-2-0 kontant

230 en dito Buddingeform med Laag
1-4-0 fyrbøder Carstensen

231 en dito Kasserolle
0-3-8 kontant

232 en dito mindre dito, en dito Kaffekande
0-4-12 kontant

233 en dito Kageform
0-3-0 kontant

234 et dito Fyrfad
0-3-8 kontant

235 en dito Kasserolle med Laag
2-4-8 kontant

236 en Messing Kjedel
1-3-8 J. Hartvig

237 en Blik Hævert, nogle Rør
0-1-4 marskandiser Schou

238 en Messing Contoirstage
0-3-4 kontant

239 en dito dito
0-3-0 kontant

240 en dito Lyseplade med Staalsax
0-2-4 kontant

241 2 gamle dito dito, 2 Urtepotter
0-4-0 kontant

242 en Messing Vægtskaal med Lodder
0-3-12 kontant

243 en Malmmorter med Støder
3-3-8 marskandiser Bolvig

244 en Blik Theekjedel
1-0-0 kontant

245 et Jern Ildtøj, en Rist
solgt sammen med nr. 244

245b 1 Cobber Æbleskivepande
1-5-8 kontant

246 en 4-Lpds. Bismer
3-5-0 marskandiser Schou

247 en Jern-Gryde, en dito Rist
0-1-0 kontant

248 3 Smørsøgere [redskab i form af et halvcylindrisk bor til at udtage prøver af et smørparti]
solgt sammen med nr. 247

249 et Vaffeljern, et Goderaadsjern [en art vaffeljern]
0-3-0 kontant

250 en Kjødgaffel, en Skee, en Malmhane
0-4-8 marskandiser Schou

251 en stor Blik Kjøkkenlampe, nogle mindre dito
0-1-4 kontant

252 en Jern Æbleskivepande, nogle Stegespid
0-1-4 kontant

253 en Blik Buddingform, en Kageform med mere Bliktøi
0-3-0 kontant

254 noget diverse Bliktøi
0-1-0 marskandiser Hendriksen

255 en malet Vandtønde med Laag og Kar
2-3-8 kontant

256 en Brændekasse
0-2-0 marskandiser Schou

257 2 malede Vandspande, en Bænk
0-4-0 marskandiser Schou

258 en Kjødblok med Laag, en Øxe
0-5-4 marskandiser Schou

259 et stort Strygejern med Bolte, et Pibejern
0-4-0 marskandiser Hendriksen

260 et mindre dito med dito, et Pibejern
0-5-8 kontant

261 et Deigtrug, et Fjerdingkar
0-2-8 marskandiser Berendsen [købte også nr. 273 og 274]

262 et Strygejern med Bolte, et Pibejern
0-3-0 kontant

263 et dito med dito, et Pibejern [„et dito med dito" rettet til: 1 Reol[?] med dito]
0-2-4 marskandiser Møller

264 2 Pibejern
0-1-0 kontant

265 et Strygebrædt [i protokollen: 265 kom ej]

266 en Jern Stegevender m. m.
solgt sammen med nr. 264

267 en Jern Ildtang, en dito Skuffe
0-4-0 kontant

268 en dito dito, en dito dito
0-4-8 kontant

269 et Bolsters Dynevaar
0-1-0 kontant

270 et dito Vaar til en Madrats
solgt sammen med nr. 269

271 en lang Hovedpude, en Trækkepude [pude med betræk]
3-3-8 overretsprokurator Maag

272 en ulden Overdyne
7-5-0 marskandiser Bolvig

273 2 Hovedpuder
1-0-0 marskandiser Berendsen

274 2 mindre Hovedpuder, en ulden Hovedpude, en Bolsters Underdyne [i protokollen rettet til: 3 Puder]
3-3-12 marskandiser Berendsen

274b 1 Dyne
7-3-0 marskandiser Hansen

275 en Overdyne
5-0-8 marskandiser Hendriksen

276 en Fodpude med Krølhaar
0-5-12 marskandiser Hendriksen

277 en Sæk med circa 3 Pd. Fjeder
solgt sammen med nr. 276

278 en Byldt diverse Fryndser
0-2-0 kontant

279 en Kurv med dito
solgt sammen med nr. 278

280 1 Vugge
0-1-0 marskandiser Møller
Nr. 280 optræder i protokollen, men ikke i kataloget.

III. Uden for nummer

Nr. u1-u10 har med sikkerhed tilhørt Søren Kierkegaard; muligvis gælder det også u11-u20, mens der ikke findes nogen dokumentation for u21-u39.

u1 ca. 30 flasker vin

I bo-fortegnelsen er „c. 30 Flasker forskjellige Viine" vurderet til 15-0-0.

I brev af 29. marts 1856 til Peter Christian Kierkegaard skriver Johan Christian Lund: „Der fandtes i din Broders Kjelder et lille Forraad af circa 30 Bouteiller Viin som jeg efter Samtale med Ferdinandt [Henrik Ferdinand Lund] og d. Fl. skal tillade mig at besørge sendt til Dig tilligemed den Deel af hans Garderobe, som man blev enig om ikke skulde sælges; jeg vil haabe at det ikke vil være Dig imod at Dispositionen over samme overføres paa Dig".[42] Men som antydet i kap. I har garderoben givet anledning til en vis usikkerhed, for i nyt brev af 12. april 1856 skriver Johan Christian Lund: „Dine Bemærkninger betræffende Gangklæderne skal jeg tage ad notam".[43]

u2* forlovelsesring af guld

Ringen (diameter 2,1 cm) blev efter den brudte forlovelse med Regine Olsen returneret til Kierkegaard, som lod den store og de fire små brillanter i ringen montere i form af et kors.

Ringen hører til de „Smaating", Regine Schlegel fik igen efter Kierkegaards død. I brev af 12. maj 1856 skriver hun til Henrik Lund: „[Ringen] med den klare Steen var forandret til Formen af et Kors, vist ikke uden Betydning".[44]

Formentlig om denne ring fortæller præsten Tycho E. Spang (1830-1907) i en barndomserindring: „Diamanten i hans Ring [...] funklede omkaps med de dybe sjælfulde Øjne, der var blaa og milde. Denne Ring var vor Lyst, og naar vi improviserede vore Smaakomedier paa Dukketheatret, skulde det altid laves saaledes, at ogsaa *den* kunde faa sin Rolle i Stykket".[45]

Proveniens: Søren Kierkegaard – Regine Olsen – Søren Kierkegaard – Regine Schlegel – Henriette Lund – Søren Aabye Kierkegaard Lund – Ebba Lund – Københavns Bymuseum (SKS 31).

u3* visitkortstempel af kobber

På stemplet (3,8 × 8,1 cm) står *S. Kjerkegaard* (med j som på titelbladet til Af en endnu Levendes Papirer, 1838) og derunder *Mag: art:*

Proveniens: Søren Kierkegaard – Peter Christian Kierkegaard – Universitetsbiblioteket – Det kongelige Bibliotek (Søren Kierkegaard Arkivet D pk. 10).

u4(*) signet

Af den forsvundne signet findes i bl. a. Søren Kierkegaard Arkivet A pk. 6 et ottekantet lakaftryk (ca. 1,2 × 1,9 cm) med initialerne *SAK*.

u5 2 stumtjenere

I bo-fortegnelsen er „2 Stumtjenere" vurderet til 8-0-0. De findes ikke i auktionskataloget.

u6 5 forskellige små tæpper

I bo-fortegnelsen er „5 forskjellige smaa Tæpper" vurderet til 12-0-0. De findes ikke i auktionskataloget.

I et ufuldendt brevudkast til en ukendt modtager takker Kierkegaard for en gave i form af et smukt tæppe med „Farveblandinger lykkeligt valgt". Han nævner også, at han vil „henlægge og gjemme" tæppet og skriver: „Tak at I saaledes ville strøe Roser paa min Vei! Imidlertid vil vel

atter her det indtræde som er betegnende for hele mit Liv: hvor Veien er rosenstrøet gaaer jeg aldrig".[46]
Det i brevudkastet omtalte (gulv)tæppe kan være et af de „5 forskjellige smaa Tæpper".

u7 globus på stativ
Som nr. 2197 på bogauktionen blev „G. F. v. Oldenburgs Jordglobus. 1845, paa Stativ" solgt til Henrik Lund for 6-3-0.
Der er tale om den af Georg Ferdinand v. Oldenburg i 1843 konstruerede og tegnede globus med diameter 48 cm.[47]

u8 diverse landkort opklæbet på lærred med stokke eller i futteral
Som nr. 2047a, 2047b, 2050, 2051, 2052 og 2053 på bogauktionen solgt til forskellige for i alt 6-1-8.

u9 kobberstik
Som nr. 2056 på bogauktionen solgt til boghandler Pio for 1-1-8.
Kobberstikket *Jens Juel og hans Kone* har motiv efter maleri af Jens Juel, kobberstikkeren er Edvard Sonne, og stikket (pladeмål: 44,8 × 34,1 cm) er udgivet af Kunstforeningen, Kbh. 1851.

u10 portræt af Michael Pedersen Kierkegaard
I brev af 10. marts 1856 til Peter Christian Kierkegaard skriver Henrik Lund: „Bedstefaders Portrait har jeg lagt til Side og kan maaskee faae det sendt med dennegang; hvis ikke, kommer der vel nok en Leilighed til at faae det oversendt". I brevets slutning tilføjer Henrik Lund: „Det lykkes dog ikke, da Procurator Maag ikke var hjemme til at udlevere mig Nøglerne" [til Kierkegaards lejlighed].[48]
Det omtalte portræt er ifølge familie-traditionen en oval tegning (7,8 × 5,9 cm) i passepartout af sort træ med guldstaffering indrammet i glas (12,9 × 10,9 cm). Det ejes af Københavns Bymuseum (SKS 8).

Der kan også være tale om den miniature på elfenben (7,5 × 5,8 cm), som menes udført af F. C. Camradt ca. 1794 og ejes af Frederiksborgmuseet (A 2726).

***

u11 piedestalskab af mahogni

Piedestalskabet er 147,5 cm højt, 62,7 cm bredt og 45,4 cm dybt.
Københavns Bymuseum (SKS 16).
Se kommentar til auktionskatalogets nr. 49.

u12 stålstik i Damborg-ramme

Stålstikket *THE EMIGRANT'S* har motiv efter maleri af Alvan Fisher, gravøren er George W. Hatch, og stikket (plademål: 9,0 × 13,7 cm i ramme på 16,5 × 19,8 cm) er fra julebogen The Token, Boston 1829.
Billedet har ifølge familie-traditionen tilhørt Kierkegaard, eller muligvis har hans bror Niels Andreas fra Amerika sendt det til Johan Christian Lund, med hvem han forsøgte at etablere et samarbejde om eksport af manufakturvarer til Boston.
Københavns Bymuseum (nr. 1980: 178/3)

u13 4 kobberstik

Kobberstikkene med scener fra Casortis pantomimeteater er købt i Schubothes boghandel 23. februar 1839, men kan være anvendt som gave.[49)]

u14 maleri (olie på lærred)

Maleriet *Italienerinde med sit Barn* er udført af Elisabeth Jerichau Baumann ca. 1854, og Kierkegaard har ifølge familie-traditionen vundet maleriet (95 × 95 cm) som medlem af Kunstforeningen, men han forærede det til Henrik Ferdinand Lund.
Muligvis om dette maleri skriver Henriette Lund i sine Erindringer fra Hjemmet, Kbh. 1909, at hendes far fik det af Kierkegaard, „fordi han var saa fornuftig aldrig at læse

en Tøddel af hans Skrifter". Hun tilføjer, at Maleriet var „nok egentlig en Foræring til Tak, fordi Fader besørgede hans Pengesager".[50]
Københavns Bymuseum (1985: 9).

u15 guldring
Ringen har tilhørt Kierkegaards far. Den er med hans initialer *MPK* i perler på blå grund, og Søren Kierkegaard gik ifølge familie-traditionen med ringen på sin venstre ringfinger.[51]

u16 sølvarmbånd
Armbåndet (diameter 7 cm) af små hule, riflede sølvkugler trukket på en sort snor er formentlig én af de „Smaating", Regine Olsen efter den brudte forlovelse returnerede til Kierkegaard, og som hun efter hans død fik igen.
Københavns Bymuseum (SKS 32).

u17 broche
Brochen (3,8 × 2,8 cm) i guldfiligran med en fugl på en egekvist monteret på oval agat er formentlig én af de „Smaating", Regine Olsen efter den brudte forlovelse returnerede til Kierkegaard, og som hun efter hans død fik igen.
Privateje.

u18 parfumeflakon
Flakonen (16 cm høj; 7,7 cm bred) af grønligt glas med slebne, røde sten og forgyldte ornamenter er formentlig én af de „Smaating", Regine Olsen efter den brudte forlovelse returnerede til Kierkegaard, og som hun efter hans død fik igen.
Søren Kierkegaard til Regine Olsen: „Du fortalte forleden, da Du var oppe hos mig, at Din Fader til Din Confirmation havde foræret Dig en Flaske Liliekongval (Extrait double de Muguet). Du troede maaskee ikke at jeg hørte det, ell. Du troede maaskee, at det var gaaet mit Øre forbi som saa Meget Andet, der ikke gjenlyder indenfor. Men nei ingen-

lunde! Men som hiin Blomst skjuler sig saa yndigt i det store Blad, saaledes lod jeg ogsaa den Plan at sende Dig det Medfølgende først skjule sig i Glemsels halvgjennemsigtige Taageslør, for at den da frigjort fra enhver udv. endog nok saa fjerne Opfordring, forynget til et nyt Liv i Sammenligning med hvilket den første Existents kun var et jordisk Liv, nu kunde udbrede den Duft som Længsel og Erindring („fra min Ungdomsvaar") rivalisere om. Nær havde jeg imidlertid ikke kunnet opdrive en saadan extrait i Kbhvn. Dog ogsaa i denne Henseende hersker der et Forsyn og Kjærlighedens *blinde* Gud øiner altid Udvei. At Du modtager den i dette Øieblik (lige før Du gaaer ud), er fordi jeg veed, at ogsaa Du kjender Øieblikkets Uendelighed. Blot det ikke kommer for silde. Iil du min Overbringer, iil min Tanke, og Du, min Regine, stands et Øieblik blot et Øieblik stat stille".[52]

Muligvis den i brevet omtalte parfumeflakon.

Frederiksborgmuseet (B 4011).

u19 generalkort over Danmark opklæbet, ferniseret og med stokke

Kortet er købt i Schubothes boghandel 23. oktober 1845, men kan være anvendt som gave.[53]

u20 5 reoler

I Appendix II til bogauktionen solgtes 5 reoler (2 af dem til Henrik Lund) for i alt 25-4-8, men det er uvist, om numrene i Appendix I og II har tilhørt Kierkegaard.

***

u21 sekretær (skrivepult) af mahogni

For 210.000,- kr. blev sekretæren i september 1993 på Bruun Rasmussen Kunstauktioner nr. 589 solgt til en anonym amerikansk køber. Vurderingsprisen var 100.000 - 125.000,- kr., og sekretæren har tilhørt Ingeborg Warming, oldebarn af Kierkegaards søster Petrea, der var gift

med Henrik Ferdinand Lund. Auktionsfirmaet oplyste, at proveniensen er „fin og sikker takket være fru Warmings slægtskab med Henriette Lund, som var datter af Petrea og Henrik Ferdinand Lund"!
I bo-fortegnelsen omtales imidlertid kun én sekretær. Se kommentar til auktionskatalogets nr. 61.

u22 rejseskriveskrin af sortlakeret træ
Carl Ferdinand Lund har ifølge familie-traditionen fået skrinet af sin onkel Søren Kierkegaard.
Københavns Bymuseum (SKS 18).

u23 ovalt mahognibord
Københavns Bymuseum (SKS 14).

u24 firarmet lysestage i bronze, messing og bly
Københavns Bymuseum (SKS 17).

u25 kobberstik
Kobberstikket *GRIB SKOV Med Udsigt over Esrom Söe til Fredensborg* er udført af S. H. Petersen i 1820, og Kierkegaard har ifølge familie-traditionen fået stikket (plademål: 62,3 × 95,0 cm) af Henrik Ferdinand Lund.
Privateje.
Et tilsvarende eksemplar på Københavns Bymuseum (SKS 12).

u26 2 merskumspiber
Københavns Bymuseum (SKS 22 & 24).

u27 et par blå fajancekopper og et par porcelænskopper
For 225,- kr. blev de blå fajancekopper i november 1973 på Bruun Rasmussen Kunstauktioner nr. 303 solgt til Københavns Bymuseum. Auktionsfirmaet oplyste, at de „ifølge traditionen har tilhørt Søren Kierkegaard".
Københavns Bymuseum (SKS 56 & SKS 21/1-2).

u28 oval bakke af kobber og bemalet blikbakke
Københavns Bymuseum (SKS 19 & SKS 20).

u29 flad, rund krystaldåse
København Bymuseum (SKS 25/1-2).

u30 pung af vaskeskind
København Bymuseum (SKS 26).

u31 lup i futteral
Regine Olsen har ifølge familie-traditionen forfærdiget pap-futteralet.
København Bymuseum (SKS 27/1-2).

u32 flad, rund trææske med påmalet blomstermotiv
Regine Olsen har ifølge familie-traditionen fået æsken af Kierkegaard.
Privateje.

u33 penneskaft af sølv
Privateje.

u34 flad, rund sølvdåse[54)]

u35 urkæde af guld[55)]

u36 guldarmbånd
København Bymuseum (SKS 33).

u37 nøglering med 4 nøgler
Nøgleknippet skal af Kierkegaard være brugt til ejendommen Nytorv 2, hvor han boede indtil juli 1837 og igen fra 1838 til ca. 1840 samt fra 1844 til 1848.
København Bymuseum (SKS 28).

u38 slipsenål af ben
Frederiksborgmuseet (B 4036).

u39 bambusstok
Frederiksborgmuseet (B 4099).
Se kommentar til auktionskatalogets nr. 85b.

Noter

1) Citaterne er fra den i note 7 omtalte forseglingsprotokol.

2) Bruce H. Kirmmse (udg.): Søren Kierkegaard truffet, Kbh. 1996, p. 291.

3) Flemming Chr. Nielsen: Ind i verdens vrimmel, Kbh. 1998, p. 147-151.

4) Kirmmse, *op. cit.*, p. 143 & p. 146.

5) Søren Kierkegaards Papirer, X^3 A 144 & X^2 A 10. – I brev af 15. maj 1843 fra Berlin til Emil Boesen skriver Kierkegaard tilsvarende: „Saasnart jeg da føler Bevægelsens Lov ret i mig, saa vender jeg hjem, thi da arbeider jeg igjen og saa er mit Hjem mig kjært og mit Bibliothek mig nødvendigt", uddrag af brev nr. 80 i Niels Thulstrup (udg.): Breve og Aktstykker vedrørende Søren Kierkegaard I-II, Kbh. 1953.

6) Kirmmse, *op. cit.*, p. 168-169. – Rosenvinge er retshistorikeren J. L. A. Kolderup-Rosenvinge (1798-1850), der var ven med Kierkegaard.

7) Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Skiftedokumenter til Protokol 3, Bo nr. 71 1854/55 efter Dr. phil. Søren Aabye Kierkegaard & Københavns Skiftekommissions Forseglingsprotokol 3, 1854-1855, p. 133-134 & Københavns Skiftekommissions Behandlingsprotokol 3, 1855-1856, p. 137-138.

8) Københavnske Politi- og Domsmyndigheder 1852-1919, Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Auktionskontoret, katalog Nr. XLVII: Fortegnelse over endeel gode Meubler og Effecter, tilhørende afdøde Bogholder Kirketerps, Dr. phil. Søren Kirke-

gaards [sic!], Major Soells og flere Boer, Kbh. 1856. – Indboauktionen fandt sted 2. - 3. april 1856 på adressen Østergade 63, det nuværende Østergade 32, og kataloget på 24 sider med det kierkegaardske indbo opregnet p. 9-20 blev trykt i 87 eksemplarer.

9) Københavnske Politi- og Domsmyndigheder 1852-1919, Landsover- samt Hof- og Stadsretten, Auktionskontoret, katalog Nr. XLVIII: Fortegnelse over Dr. Sören A. Kierkegaards efterladte Bogsamling, Kbh. 1856. – Bogauktionen fandt sted 8. - 10. april 1856 i afdøde Kierkegaards lejlighed, og kataloget på 88 sider blev trykt i 278 eksemplarer. Det er genudgivet i H. P. Rohde: Auktionsprotokol over Søren Kierkegaards bogsamling, Kbh. 1967 (og i en ufuldstændig udgave ved Niels Thulstrup, 1957).

10) Kirmmse, *op. cit.*, p. 76.

11) Brev af 14. januar 1856 til Peter Christian Kierkegaard fra Regine Schlegels mand, guvernør Frederik Schlegel på St. Croix i Dansk Vestindien, Kirmmse, *op. cit.*, p. 77. – I brev af 24. februar 1856 til Peter Christian Kierkegaard skriver Henrik Lund som reaktion på Frederik Schlegels brev, at enkelte småting „ere udtagne og sendte til hende med sidstafgaaede Skib [...] Der er endnu [...] enkelte andre Sager, meest Fruentimmersmykker, som have tilhørt hende, og som vare opførte i en optagen Fortegnelse over Sagerne i Boet [i bo-fortegnelsen: „1 Guldbroche, 1 do Armbaand, 1 do Ring, noget smaat do Pynt" vurderet til 10-0-0]; da vi imidlertid syntes, at det ikke var værdt at lade disse Sager gaae med til Auctionen, have vi taget dem ud og foreløbigt har jeg overtaget dem mod at erlægge deres Vurderingsværdi til Boet", KBHA, NkS 3174, 4°. – I brev af 12. maj 1856 til Henrik Lund takker Regine Schlegel „mange Gange for hvorledes Du har opfyldt mine Begjæringer. De 2 Broscher have været mine, og jeg har glædet mig ved at modtage dem, den 3die har jeg ikke seet før, men at sende tilbage paa saa lang en Afstand har Du ret i kan der ei være Tale om, saa jeg skal nok gjemme den, Ringene vare rigtige, den med den klare Steen var forandret til Formen af et Kors, vist ikke uden Betydning", Kirmmse, *op. cit.*, p. 78.

12) Brev af 5. april 1856, KBHA, NkS 3174, 4°.

13) Brev af 17. februar 1856, Kirmmse, *op. cit.*, p. 346.

14) Brev af 24. februar 1856 til Peter Christian Kierkegaard fra Henrik Lund, KBHA, NkS 3174, 4°. – Snedkersvenden F. C. Strube, hans kone og to døtre boede i en periode hos Kierkegaard i Rosenborggade 156 A, det nuværende Rosenborggade 9. I årene 1848-1850 holdt fru Strube hus for Kierkegaard.

15) Uddrag af brev nr. 309 (udateret) i Thulstrup, *op. cit.*

16) Jvnf. Godtfred Skjerne om Kierkegaard og tobakken i K. F. Plesner (red.): Kulturminder, Kbh. 1952, p. 90-113.

17) Uddrag af brev nr. 140 i Thulstrup, *op. cit.*

18) Kirmmse, *op. cit.*, p. 286-287. – Forfatteren og filologen Israel Levin (1810-1883) var Kierkegaards sekretær fra omkring 1844 til 1850.

19) Kirmmse, *op. cit.*, p. 286.

20) Niels Jørgen Cappelørn, Joakim Garff og Johnny Kondrup: Skriftbilleder, Kbh. 1996, p. 11-13.

21) Carl Weltzer i Børge Hjerl-Hansen m. fl.: Kierkegaardske Kontrafej-fund og Klenodier, Kbh. 1956, p. 73.

22) KBHA, NkS 3174, 4°.

23) Søren Kierkegaards Papirer, X^5 A 149,25 & X^2 A 210.

24) KBHA, NkS 3174, 4°.

25) Kirmmse, *op. cit.*, p. 287.

26) Søren Kierkegaards Papirer, X^3 A 144.

27) Kirmmse, *op. cit.*, p. 287.

28) Uddrag af brev nr. 40 (udateret) i Thulstrup, *op. cit.*

29) Uddrag af brev nr. 29 i Thulstrup, *op. cit.*

30) Uddrag af brev nr. 32 (udateret) i Thulstrup, *op. cit.*

31) Søren Kierkegaards Papirer, X^3 A 144. – Også andre steder omtales „Mahogni-Kassen" til opbevaring af manuskripter, f. eks. i V B 97,30, X^5 B 162 & X^5 B 164.

32) Kirmmse, *op. cit.*, p. 287.

33) Uddrag af brev nr. 65 i Thulstrup, *op. cit.*

34) Kirmmse, *op. cit.*, p. 272. – Præsten og forfatteren Andreas Ferdinand Schiødte (1816-1887) refererer, hvad Anders Westergaard (1818-1867) har fortalt ham om sin tid som tjener hos Kierkegaard i det meste af perioden 1844 til 1851 eller 1852.

35) Søren Kierkegaards Papirer, X^3 A 608 & X^5 B 162.

36) Kirmmse, *op. cit.*, p. 287.

37) Uddrag af brev nr. 120 i Thulstrup, *op. cit.*

38) Henrik Lunds registrering af Kierkegaards manuskripter i lejligheden Klædeboderne 5-6 er beskrevet i Niels Jørgen Cappelørn, Joakim Garff og Johnny Kondrup, *op. cit.*, p. 11 ff.

39) Søren Kierkegaards Papirer, III A 221.

40) Søren Kierkegaards Papirer, VI B 227.

41) Kirmmse, *op. cit.*, p. 284.

42) KBHA, NkS 3174, 4°.

43) KBHA, NkS 3174, 4°.

44) Kap. I & note 11.

45) Kirmmse, *op. cit.*, p. 161-162.

46) Uddrag af brev nr. 302 (udateret) i Thulstrup, *op. cit.*

47) Oldenburgs globus er beskrevet i Ib Rønne Kejlbo: Rare Globes, Kbh. 1995, p. 126-132.

48) KBHA, NkS 3174, 4°.

49) H. P. Rohde, *op. cit.*, p. 151.

50) Kirmmse, *op. cit.*, p. 235.

51) Tilhørte i 1955 Hilde Johanne Deichmann (1902-1969), oldebarn af Kierkegaards søster Nicoline, der var gift med Johan Christian Lund – jvnf. nr. 83 i katalog til mindeudstilling på Det kongelige Bibliotek i hundredåret for Kierkegaards død, Kbh. 1955.

52) Uddrag af brev nr. 18 (udateret) i Thulstrup, *op. cit.*

53) H. P. Rohde, *op. cit.*, p. 147.

54) Tilhørte i 1955 ekspeditionssekretær B. Helsted – jvnf. nr. 161 i katalog til mindeudstilling, *op. cit.*

55) Tilhørte i 1955 Hilde Johanne Deichmann – jvnf. nr. 160 i katalog til mindeudstilling, *op. cit.*

„Alt blev godt betalt," konstaterede Søren Kierkegaards svoger, da filosoffens efterladte indbo var sendt på auktion og de fleste effekter solgt til marskandisere.

Flemming Chr. Nielsen, som tidligere bl. a. har udsendt en biografi „Ind i verdens vrimmel" om Søren Kierkegaards ukendte bror, supplerer her det hidtil oversete auktionskatalog fra 1856 med kommentarer og andre oplysninger om filosoffens dagligdag og boligindretning.

Samtidig gør bogen det konkret og nærværende, at bag Guldalderens facade levede menigmand i så dyb en armod, at selv de mest sølle stykker indbo kunne sælges og være til nytte for andre.

ISBN 87-90368-96-7
9 788790 368968